

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ve veřejném zasedání konaném dne **15. 6. 2023** projednal **odvolání**, které proti rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 14. 2. 2023, č.j. 1 T 58/2022-452, podal obžalovaný

a rozhodl o něm

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek k odvolání obžalovaného zrušuje ve výroku o uložení peněžitého trestu.

Podle § 259 odst. 3 písm. b) trestního řádu se při nezměněném výroku o vině a výroku o trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu nově rozhoduje takto:

Obžalovanému

se podle § 67 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku za užití § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku ukládá **peněžitý trest** v počtu **40** denních sazeb po **500 Kč**, tedy v **celkové výši 20 000 Kč** (dvacet tisíc korun českých).

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem Okresního soudu v Táboře byl obžalovaný [redacted] uznán vinným přečinem maření přípravy a průběhu voleb a referenda podle § 351 alinea druhá trestního zákoníku, dílem jako spolupachatel podle § 23 trestního zákoníku. Za uvedený přečin byl podle § 351 odst. 1 trestního zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců. Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku mu byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 2 let. Podle § 67 odst. 2 písm. b) trestního

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

zákoníku za užití § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku byl obžalovanému dále uložen peněžitý trest v počtu 80 denních sazeb po 800 Kč, tedy v celkové výši 64 000 Kč. Spoluobžalovaným v této trestní věci byl [REDAKCE] který byl uznán vinným přečinem maření přípravy a průběhu voleb a referenda podle § 351 alinea druhá trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a podle § 351 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 62 odst. 1 trestního zákoníku a § 63 odst. 1 trestního zákoníku byl odsouzen k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 180 hodin.

2. Rozsudek soudu I. stupně jako celek právní moci nenabyl, neboť obžalovaný [REDAKCE] proti němu včas podal odvolání. Ohledně obžalovaného [REDAKCE] je napadený rozsudek již pravomocný.
3. *Obhájce obžalovaného [REDAKCE]* v písemném odůvodnění podaného opravného prostředku specifikuje, že tento je směřován jak proti výroku o vině, tak proti výroku o trestu. Má za to, že soud I. stupně z provedeného dokazování vyvodil nesprávné skutkové závěry, když skutkovou podstatu přečinu maření přípravy a průběhu voleb a referenda podle § 351 alinea druhá trestního zákoníku nepovažuje v případě obžalovaného za naplněnou. K jednání obžalovaného [REDAKCE] ve vztahu ke svědkovi [REDAKCE] obhájce namítá, že z výsledku tohoto svědka nevyplývá, že by mu obžalovaný měl nabídnout bydlení a práci za to, že ho půjde volit ve volbách, a nevyplývá z něho ani to, že by tento svědek dal ve volbách hlas právě obžalovanému [REDAKCE]. Obhájce zdůrazňuje, že na výslovný dotaz, zda kvůli tomu, aby svědek získal práci a bydlení, mu bylo řečeno, že musí jít k volbám, odpověděl, „ne, myslím, že ne“. Nepovažuje tedy za prokázané, že by obžalovaný slíbil svědkovi [REDAKCE] ubytování a práci v souvislosti s výkonem volebního práva, což je součástí skutkové podstaty daného trestného činu. Nemá pak za prokázané ani úmysl obžalovaného, tedy to, že obžalovaný učinil nabídku práce a bydlení s úmyslem ovlivnit vůli svědka v souvislosti s volbami. Otázkou také dle obhájce zůstává, zda nabídka práce a ubytování vůbec naplňuje definici finančního, majetkového nebo jiného obdobného prospěchu. Obhájce dovozuje, že i jiný obdobný prospěch musí mít majetkový základ. Slib zaměstnání, v němž osoba dostává odměnu za provedenou práci a slib ubytování, které není poskytováno zdarma, ale dotyční za něj hradí úplatu, obhájce nepovažuje za prospěch ve smyslu příslušného ustanovení trestního zákoníku. K jednání obžalovaného [REDAKCE] ve vztahu k obžalovanému [REDAKCE] pak obhájce namítá, že jediným usvědčujícím důkazem je právě výpověď spoluobžalovaného [REDAKCE]. Argumentaci okresního soudu, že výpověď obžalovaného [REDAKCE] zapadá do dalších v řízení provedených důkazů, zejména výpovědí svědků [REDAKCE] a není tedy jediným usvědčujícím důkazem, označuje obhájce za nepravdivou. Zdůrazňuje, že žádný z dalších svědků nesdělil jakoukoliv souvislost s obžalovaným [REDAKCE]. Všichni komunikovali výhradně s obžalovaným [REDAKCE] a obžalovaného [REDAKCE] fakticky neznali, jim tedy obžalovaný [REDAKCE] žádnou úplatu neposkytl. Obhájce se dále zabývá určením částky 10 000 Kč, kterou měl obžalovaný [REDAKCE] převzít od obžalovaného [REDAKCE]. Připomíná, že sám obžalovaný [REDAKCE] v přípravném řízení při výslechu dne 3. 6. 2022 potvrdil, že se jednalo o půjčku a pokud platil lidi, které sehnal za účelem změny trvalého bydliště a voleb, tyto platil ze svého. U soudu pak výpověď změnil tak, že mu peníze předal obžalovaný [REDAKCE] za účelem zaplacení lidí, kteří budou ochotni jej volit. K dotazu, proč v přípravném řízení vypovídal jinak, obžalovaný [REDAKCE] uvedl, že potřeboval peníze, tak mu je obžalovaný dal s tím, že je později použije na vyplacení těch lidí a že se do toho zamotal kvůli otázkám obhájce. Obžalovaný [REDAKCE] nicméně sám připustil, že ačkoliv jej měl obžalovaný [REDAKCE] oslovit s žádostí, aby sehnal lidi k volbám, na jaře, práce pro obžalovaného [REDAKCE] skutečně prováděl až v červenci, což koresponduje s tvrzením obžalovaného [REDAKCE] že se v případě provádění prací jednalo o splácení půjčky. Obhájce uzavírá, že soud I. stupně tak založil vinu obžalovaného pouze na tvrzení spoluobžalovaného [REDAKCE] který oproti přípravnému řízení výpověď změnil, který i dle tvrzení okresního soudu působil při podání výpovědi velmi nervózně, který pouze prohlásil vinu, ale odmítl následně odpovídat na otázky obhájce obžalovaného [REDAKCE] a který má poměrně bohatou trestní minulost. Obhájce dále rozporuje tvrzení obžalovaného [REDAKCE] že se do své výpovědi v přípravném řízení zapletl právě kvůli otázkám

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

obhájce spoluobžalovaného ██████ Zdůrazňuje, že z protokolu o výsledku je zřejmé, že obžalovaný vypovídal spontánně, otázky obhájce následovaly až později a tématu půjčky se již netýkala. Okresnímu soudu vytýká, že se tedy jednostranně přiklonil k tvrzení nevěrohodné osoby, bez jejíž změněné výpovědi by nebylo možné obžalovaného ██████ shledat vinným. Ničím jiným totiž nebylo prokázáno, že by obžalovaný ██████ komukoliv nabídl finanční prostředky za to, aby při volbách hlasoval pro něj. Otázkou pak dle obhájce navíc zůstává, zda soudem shledané jednání vůbec naplňuje skutkovou podstatu daného trestného činu, když ze samotné právní věty je zřejmé, že nabídnutý finanční prospěch musí být způsobitelný k tomu, aby přiměl dotyčného volit v rozporu s nezávislým vyjádřením své vůle. Přitom osoby, které měl sehnat obžalovaný ██████ si sice změnil trvalé bydliště či k tomu učinily kroky, avšak k volbám se dostavila pouze svědkyně ██████ a ostatní oslovení se voleb nezúčastnili, ani k tomu nebyli nikým nuceni či přesvědčováni. Změna trvalého bydliště pak nestačí k naplnění skutkové podstaty přečinu maření přípravy a průběhu voleb a referenda podle § 351 alinea druhá trestního zákoníku, protože není sama o sobě schopna ovlivnit průběh a výsledek voleb a nezasahuje tak do objektu chráněného tímto ustanovením, tedy do práva svobodné a demokratické volby. Obhájce opakuje, že nabídka obžalovaného ██████ nebyla s to ovlivnit vůli svědků jít či nejít k volbám a tam volit či nevolit. Zájem, chráněný trestním právem, tak v tomto případě nebyl porušen. Závěrem obhájce dodává, že svědkyně ██████ se dle svých slov k volbám dostavila kvůli obžalovanému ██████ protože mu chtěla pomoci, nikoli kvůli penězům. Obhájce uzavírá, že rozhodnutí soudu I. stupně proto nelze považovat za správné a navrhuje, aby jej odvolací soud zrušil a sám rozhodl tak, že se obžalovaný ██████ obžaloby zproštíje.

4. V *průběhu veřejného zasedání*, konaného před odvolacím soudem dne 15. 6. 2023, *obhájce obžalovaného* přednesl podané odvolání v plné shodě s jeho písemným vyhotovením. K prohlášení viny spoluobžalovaným ██████ namítl, že obžalovaný ██████ v hlavním líčení doznal viny ve vztahu ke skutku tak, jak byl popsán v obžalobě, nicméně jeho popis skutku se postupem času měnil. Poukázal též na to, že ve skutkové větě napadeného rozsudku došlo oproti obžalobě k vypuštění částí jednání ve vztahu k ██████ byt' bylo vycházeno z prohlášení viny. Zdůraznil pak, že na základě prohlášení viny obžalovaným ██████ nelze ve vztahu ke spoluobžalovanému ██████ považovat skutkový děj za prokázaný a z institutu prohlášení viny nemůže být vina tohoto spoluobžalovaného vyvozována. Obhájce dále připomněl, že prospěchem, který měli lidé oslovení obžalovaným ██████ z přijetí nabídky volit ve volbách získat, mělo být zaměstnání a ubytování, poskytované nikoli zdarma. V České republice přitom není nezaměstnanost a není problémem získat pracovní místo či ubytování, tedy nelze mít za naplněný znak skutkové podstaty uvedeného přečinu spočívající v získání prospěchu. Obhájce v této souvislosti odkázal na dosavadní judikaturu, s tím, že tato se zabývá pouze klasickými úplatky, kdy voliči dostanou vyplněný volební lístek, aby volili konkrétního kandidáta, a zároveň obdrží finanční odměnu. Dovodil, že příslušnou skutkovou podstatou oproti tomu není chráněna situace, kdy někdo nabízí potencionálnímu voliči zajištění práce a ubytování v obci, v níž kandiduje na starostu, neboť takový slib je projevem standardní politické práce. Za nepřipustné ovlivňování voličů lze dle obhajoby označit pouze takové jednání, které směřuje k tomu, že volič je násilím, lstí nebo jiným manipulativním způsobem donucen k tomu, aby hlasoval v rozporu s nezávislým vyjádřením své vůle. V této trestní věci se přitom nikdo svědků nezeptal, kde a koho chtěli vlastně volit. Navíc z osob, vůči nimž měl útok směřovat, nikdo obžalovaného ██████ nezná, a finanční prostředky obdržel pouze jeden svědek, tedy jednalo se o maximálně jeden útok. Vzhledem k uvedenému obhájce obžalovaného v souladu s písemným vyhotovením opravného prostředku závěrem navrhl zrušit napadený rozsudek a obžalovaného zprostit obžaloby, popř. zrušit napadený rozsudek a věc vrátit soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí s tím, aby se vypořádal s otázkou, jakou povahu má prohlášení o vině ve vztahu k tomu, jak je podaná obžaloba, a dále s tím, zda vůbec mohlo předmětným jednáním dojít k ovlivnění voleb, popř. jakým způsobem, a jak lze definovat majetkový a jiný obdobný finanční prospěch. Pokud jde o výrok o trestu, obhájce obžalovaného soudu I. stupně vytkl, že nikterak nevysvětlil, proč zvolil právě uvedenou částku peněžitého trestu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

když k výši tohoto trestu neprovedl žádné důkazy a dostatečně nezjišťoval majetkové poměry obžalovaného. Intervenující státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře se naproti tomu s napadeným rozsudkem zcela ztotožnila. Zdůraznila, že okresní soud měl k dispozici dostatek důkazů, které zhodnotil v souladu se zásadami zakotvenými v § 2 odst. 5, 6 trestního řádu, přičemž se dostatečně vypořádal i s argumentací obhajoby. Právní kvalifikaci jednání obžalovaného označila státní zástupkyně za zákonnou. Uložený trest shledala mírným a výchovným, splňujícím zákonná kritéria. Odvolání obžalovaného proto označila za nedůvodné a jako takové jej podle § 256 trestního řádu navrhla zamítnout.

5. Odvolacím soudem bylo poté k návrhu obhajoby dokazování doplněno o výsledch obžalovaného [REDAKCE] k jeho majetkovým poměrům. Obžalovaný uvedl, že v posledních čtyřech měsících činí jeho čistý měsíční příjem částku 27 000 Kč, předtím dosahoval příjmu ve výši 22 000 Kč měsíčně. Našetřeno má cca 50 000 Kč a jako rodina jsou vlastníky cca 18-ti hektarů pozemků. Má však i závazky, vyživuje dva nezletilé syny a s manželkou splácí hypotéku, výše měsíční splátky činí 11 000 Kč, přičemž hypotéka je prodloužena o dalších 5 let. Dále uvedl, že v souvislosti s provozem rodinného domu hradí na energiích částku 6 000 – 7 000 Kč měsíčně. Pokud jde o cennější věci movité, vlastní pouze osobní automobil, který zakoupil za částku 70 000 Kč.
6. Dalšímu důkaznímu návrhu obžalovaného [REDAKCE] spočívajícímu ve zjištění majetkových poměrů svědků, oslovených obžalovaným [REDAKCE] (jenž měl být proveden k ověření, zda z učiněné nabídky zaměstnání mohli mít potencionální voliči vůbec nějaký prospěch), odvolací soud nevyhověl. Tento důkazní návrh totiž shledal nadbytečným, neboť osobní a majetková situace oslovených osob plyne již z jejich poměrně detailních výpovědí, i z výpovědi samotného obžalovaného [REDAKCE] který se vyjádřil mj. k tomu, jakým způsobem si jím oslovené osoby vybíral.
7. Po doplněném dokazování státní zástupkyně i obhájce obžalovaného odkázali na již učiněné konečné návrhy. Obžalovaný v rámci práva posledního slova uvedl, že trestní řízení je pro něho ponaučením, aby se již v politice neangažoval.
8. Krajský soud poté ve smyslu § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal k odvolání obžalovaného [REDAKCE] napadený rozsudek soudu I. stupně v části jeho se týkající a přezkumu podrobil taktéž zákonnost řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo. Po náležitém přezkumu učinil závěr, že podanému opravnému prostředku, pokud jde o výrok o vině, není namíste vyhovět, a to z důvodů rozvedených níže.
9. Předem nutno uvést, že odvolací soud neshledal nic, co by svědčilo o porušení *procesních norem*. Okresní soud konal ve věci hlavní líčení vždy při zachování veškerých zákonných lhůt a obžalovaný [REDAKCE] zastoupený svým obhájcem, se v jeho průběhu mohl vyjádřit ke všem skutečnostem, kladeným mu za vinu, i ke všem prováděným důkazům, jeho právo na obhajobu bylo tedy náležitým způsobem šetřeno. Řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, netrpí takovými vadami, jež by měly za následek porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit řádné objasnění věci a právo na obhajobu, a které by mohly negativně ovlivnit správnost a zákonnost rozhodnutí soudu I. stupně. Pokud jde o skutečnost, že obžalovaný [REDAKCE] prohlásil vinu ve vztahu ke skutku tak, jak byl popsán v obžalobě a soud I. stupně následně upravil popis skutkové věty, a to vypuštěním [REDAKCE] jako osob, které byly rovněž zjednány za účelem volby obžalovaného, v uvedeném krajský soud neshledává pochybení soudu I. stupně. Je pravdou, že dokazování v rozsahu, v jakém obžalovaný prohlásil vinu, se neprovádí, a provádí se pouze ve zbylém rozsahu; tím však není dotčena možnost vyslyšet obžalovaného k účasti jiných osob na spáchaném skutku, ohledně kterého prohlásil vinu. Obžalovaný [REDAKCE] se přitom v hlavním líčení právě k jednání obžalovaného [REDAKCE] podrobně vyjádřil. Pokud se pak ve vztahu k obžalovanému [REDAKCE] nepodařilo bez důvodných pochybností prokázat trestné jednání vůči svědkům [REDAKCE] a [REDAKCE] nelze okresnímu soudu vyčítat, že postupoval dle zásady v pochybnostech ve prospěch obžalovaného a oproti podané obžalobě upravil popis skutkové věty tak, že uvedené osoby vypustil z okruhu osob, které měly být zjednány za účelem volby obžalovaného [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

Totožnost skutku zůstala zachována, neboť ta není narušena tím, že některé ze skutečností pojatých původně do souhrnu skutečností charakterizujících jednání obžalovaných odpadnou.

10. Soud I. stupně pak vyvinul maximální úsilí, aby ve věci spravedlivě a podle zákona rozhodl. Při svém rozhodování vycházel z dostatečně detailních výpovědí obou obžalovaných a výpovědí svědeckých, přičemž k dispozici měl také důkazy povahy listinné. Pro své rozhodnutí si tedy opatřil dostatečný důkazní rámec. S námitkou, že okresní soud vycházel při činění svých skutkových závěrů z prohlášení viny obžalovaného [REDAKCE] se nelze ztotožnit. Byť tento obžalovaný skutečně prohlásil svoji vinu, zároveň byl před přijetím prohlášení viny soudem I. stupně k účasti spoluobžalovaného [REDAKCE] na páchaní trestné činnosti poměrně podrobně vyslechnut a i v hlavním líčení (byť k dotazům soudu) se vyjádřil k tomu, jakou částku a za jakým účelem od obžalovaného [REDAKCE] obdržel, jaké osoby následně oslovil, co konkrétně jim nabízel, zda jim předal finanční prostředky a v jaké výši, a zda oslovené osoby jeho nabídku přijaly, popř. jaké kroky na jejím základě učinily. Vzhledem k nesouladu ve výpovědích tohoto obžalovaného z přípravného řízení a z hlavního líčení, týkajícímu se určení částky min. 8000 Kč, kterou převzal obžalovaný [REDAKCE] od obžalovaného [REDAKCE] byla k odstranění tohoto rozporu v souladu s § 207 odst. 2 trestního řádu přečtena příslušná část výpovědi obžalovaného [REDAKCE] z přípravného řízení, a obžalovaný [REDAKCE] byl vyzván k jeho vysvětlení.
11. Jednotlivé provedené důkazy pak okresní soud posuzoval zcela v souladu s postupem, upraveným v ust. § 2 odst. 6 trestního řádu, když tyto hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu *jednotlivě i v jejich souhrnu*. Hodnocení důkazů nalézacím soudem, jak je obsaženo zejména v odstavcích 13-24 odůvodnění napadeného rozhodnutí, lze považovat za vyčerpávající, logické a přesvědčivé, takže s ohledem na § 263 odst. 7 trestního řádu je odvolací soud tímto hodnocením důkazů vázán, když sám neshledal žádného důvodu ve vztahu ke skutkovým zjištěním dokazování jakkoli doplňovat. Po řádném vyhodnocení důkazů nalézací soud učinil ve věci správné skutkové i právní závěry. Rozhodnutí procesního soudu je dle mínění soudu odvolacího i dostatečným způsobem odůvodněno v souladu s § 125 odst. 1 trestního řádu, když soud pregnantním způsobem vyložil, které skutečnosti byly vzaty za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel, a jakými úvahami se řídil při jejich hodnocení. Procesní soudkyně se pak v odůvodnění napadeného rozsudku neopomněla vypořádat s žádnou podstatnou okolností, odpovídajícím způsobem reagovala i na obhajobu obžalovaného [REDAKCE] (v odstavci 23 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a přesvědčivě vysvětlila, proč byla tato opodstatněně odmítnuta.
12. Odvolací soud byl nicméně ve vztahu ke skutkovým a právním zjištěním okresního soudu povinen zabývat se důsledně všemi námitkami, které odezněly v opravném prostředku obžalovaného, a jež se kromě již shora rozebrané námitky vztahující se k prohlášení viny obžalovaným [REDAKCE] týkaly zejména neprokázání jakéhokoli trestného jednání obžalovaného ve vztahu ke svědkovi [REDAKCE] dále tvrzené nevěrohodnosti výpovědi obžalovaného [REDAKCE] která byla zásadním usvědčujícím důkazem, a také otázky naplnění znaku skutkové podstaty přečinu maření přípravy a průběhu voleb a referenda podle § 351 alinea druhá trestního zákoníku, spočívajícího v jiném obdobném prospěchu.
13. Pokud jde o jednání obžalovaného [REDAKCE] ve vztahu ke svědkovi [REDAKCE] odvolací soud nad rámec odůvodnění napadeného rozhodnutí doplňuje následující. Svědek [REDAKCE] byť jeho výpověď lze hodnotit jako poněkud rozbíhavou, opakovaně potvrdil, že jej v minulosti kontaktoval bývalý starosta obce [REDAKCE] slíbil mu práci a ubytování v [REDAKCE] a dal mu i podepsat příslušné doklady za účelem změny trvalého pobytu. Svědek též opakovaně uvedl, že se následně s přítelkyní [REDAKCE] zúčastnili voleb v [REDAKCE] právě proto, že jim tam byla slíbena práce a ubytování, když život v obci je nezajímavý, zajímalo je pouze jejich bydlení a zaměstnání. Doplnil, že starosta jim tehdy předal i předem připravené volební lístky se zaškrtnutými jmény nebo jménem, které pouze vhodili do volební urny (viz výpověď svědka na č.l. 418 – 420 trestního spisu). V uvedené souvislosti je namístě ocitovat část výpovědi tohoto svědka, který na dotaz, co je vedlo

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

k tomu, aby volili uvedeným způsobem, odpověděl: „Podívejte se, když vám někdo slíbí ubytování a práci, tak normálně uděláte cokoli“. Přechinu maření přípravy a průběhu voleb nebo referenda podle § 351 alinea druhá trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jinému, popř. pro jiného v souvislosti s výkonem volebního práva poskytne, nabídne nebo slíbí finanční, majetkový nebo jiný obdobný prospěch, aby volil v rozporu s nezávislým vyjádřením své vůle. K námitce obhajoby, zda lze slib zajištění zaměstnání a ubytování vůbec považovat za slib jiného obdobného prospěchu, krajský soud doplňuje, že pojem **majetkový nebo jiný obdobný prospěch** je v trestním právu vykládán jako jakákoli výhoda, přičemž zpravidla spočívá v přímém majetkovém prospěchu (např. v penězích nebo naturálním plnění), avšak může jít také o výhody jiného druhu (vzájemná protislužba, získání vhodného a dobře placeného zaměstnání apod.). Pokud pak byla předmětná nabídka učiněna konkrétní osobě, která ubytování i práci naléhavě sháněla (viz výpověď [redacted] a jež právě a pouze vedena tímto slibem volila předem dohodnutého kandidáta, navíc za použití předvyplněného volebního lístku, předaného jí právě obžalovaným [redacted] aniž by se vůbec zajímala o dění v obci, když jinak by jí vůbec nenapadlo v předmětné obci realizovat volební právo, odvolací soud se zcela ztotožnil se závěrem soudu I. stupně, že takové jednání je jednáním, naplňujícím znaky skutkové podstaty přechinu podle § 351 alinea druhá trestního zákoníku. V takovém případě se totiž nejedná o standardní politickou práci či předvolební akci zaměřenou na neurčitý, nekonkrétní okruh potencionálních voličů, nepodmiňující poskytnutí různých pozorností tím, jak by měla konkrétní osoba volit.

14. K namítané nevěrohodnosti **obžalovaného** [redacted] krajský soud shrnuje, že obžalovaný [redacted] v přípravném řízení i v hlavním líčení vypovídal v podstatě shodně s jedinou výjimkou, týkající se účelového určení finanční částky min. 8 000 Kč, kterou od obžalovaného [redacted] obdržel. Jinak obžalovaný [redacted] v postupně činěných výpovědích shodně uvedl, že jej obžalovaný [redacted] oslovil, zda by nesehnal lidi, kteří by se přihlásili k trvalému pobytu v obci [redacted] a volili jej opětovně za starostu obce. Shodně opakovaně také vypovídal, že za tuto službu mu obžalovaný [redacted] přislíbil obecní zakázku. On mu vyhověl a pokusil se někoho sehnat, přičemž si vybíral osoby s finančními problémy, které byly rády, že obdrží nějakou odměnu. Obžalovaný [redacted] dále v přípravném řízení i v hlavním líčení konstantně uváděl, že oslovil následující osoby – svědky [redacted] s tím, aby si nechali změnit trvalý pobyt a aby následně v [redacted] ve volbách dali hlas tehdejšímu starostovi, za což jim nabízel částky do 1 000 Kč, a také jim předal lístky na přihlašování v obci [redacted] které mu podepsali a on je odevzdal obžalovanému [redacted]. Všichni obžalovaným [redacted] oslovení svědci pak potvrdili, že jim obžalovaný [redacted] nabídl finanční prostředky za změnu trvalého bydliště a za volbu konkrétního kandidáta v obecních volbách v [redacted] přičemž svědci [redacted] a [redacted] výslovně v tomto směru hovořili o obžalovaném [redacted] svědci [redacted] a [redacted] sice jeho jméno výslovně neuvedli, ale z okolností je zřejmé, jakému kandidátovi měli dát ve volbách hlas. Jedinou spornou otázkou tedy zůstalo, zda částka min. 8 000 Kč, kterou obžalovaný [redacted] od obžalovaného [redacted] obdržel (což potvrdili oba obžalovaní), představovala půjčku, kterou si obžalovaný [redacted] následně odpracoval (což je verze obžalovaného [redacted] a obdobně vypovídal i obžalovaný [redacted] v procesně použitelné výpovědi v přípravném řízení), nebo zda se jednalo o finanční prostředky poskytnuté obžalovaným [redacted] obžalovanému [redacted] na výplatu potencionálních voličů (jak vypovídal obžalovaný [redacted] v hlavním líčení). Pokud jde o vysvětlení uvedeného rozporu ve výpovědích obžalovaného [redacted] krajský soud si dovoluje odkázat na argumentaci okresního soudu vtělenou do odstavce 14 odůvodnění napadeného rozhodnutí, s nímž se zcela ztotožňuje a nad její rámec doplňuje následující. Předmětný rozpor obžalovaný [redacted] vysvětloval nejenom v rámci hlavního líčení, ale prakticky shodně se k němu vyjádřil již v rámci prostudování spisu, kdy taktéž uvedl, že pokud jde o předanou částku, sice se původně jednalo o půjčku, ale pak mu obžalovaný [redacted] sdělil, ať ji nevrací, ale použije právě na výplatu potencionálních voličů. Uvedené vysvětlení i krajský soud považuje za věrohodné, a to vzhledem k finančním poměrům obžalovaného [redacted] jehož dluhy v době podání návrhu na povolení oddlužení dne 11. 1. 2017 činily částku téměř 850 000 Kč, jakož

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

i s ohledem na to, v čí prospěch bylo uvedeným způsobem jednáno. Je skutečně krajně nepravděpodobné, aby osoba, která má dlouhodobě finanční těžkosti, sama z vlastní iniciativy nabízela vlastní finanční prostředky dalším osobám, aby v [redacted] volili za starostu právě obžalovaného [redacted]. Okresní soud tak správně dovodil, že pokud jde o finanční částky, slibované a částečně i předané potencionálním voličům (viz [redacted]), jednalo se o finanční prostředky obžalovaného [redacted] které poskytl spoluobžalovanému [redacted] přičemž není rozhodující, zda tento účel předaných peněz byl jednoznačně určen již při jejich předání. Zbývá dodat, že způsobilost nabídky finanční odměny, učiněné na žádost obžalovaného [redacted] vůči potencionálním voličům prostřednictvím obžalovaného [redacted] ovlivnit vůli konkrétních voličů, plyne již ze skutečnosti, že obžalovaný [redacted] si dle svých slov k oslovení vybíral osoby nemajetné, pro které byla taková nabídka nepochybně zajímavá. K námitce, že pokud finanční odměnu obdržel pouze jeden svědek, jedná se o maximálně jeden útok, odvolací soud připomíná, že skutková podstata příslušného přečinu je naplněna nejenom poskytnutím, ale i samotným nabídnutím finančního prospěchu. Jak přitom správně poukázal již soud I. stupně, není rozhodující, zda osoba, kterou se pachatel snažil ovlivnit, ve volbách následně skutečně volila dle přání pachatele. Byť pak svědkyně [redacted] uvedla, že nevolila primárně kvůli penězům (přičemž zároveň potvrdila, že i ona obdržela předpřipravený volební lístek), ale protože chtěla vyhovět obžalovanému [redacted] slíbenou odměnu neodmítla a za účast ve volbách převzala celkem částku 1 000 Kč.

15. Skutková zjištění okresního soudu a navazující právní kvalifikaci jednání obžalovaného dle § 351 alínea druhá trestního zákoníku lze tak dle odvolacího soudu považovat za souladné se skutečnostmi, vyplývajícími z provedených důkazů. Prospěch (jiný obdobný prospěch) byl obžalovaným [redacted] přímo slíben [redacted] a to zjevně s cílem, aby volil v rozporu s nezávislým vyjádřením své vůle, a dále byl finanční prospěch obžalovaným [redacted] nabídnut a částečně i poskytnut přes prostředníka (obžalovaného [redacted]) pro jiného – [redacted] taktéž s cílem ovlivnit je tak, aby volili v rozporu s nezávislým vyjádřením své vůle.
16. Za situace, kdy odvolací soud v plném rozsahu akceptoval výrok o vině obžalovaného [redacted] zaměřil se v rámci své přezkumné povinnosti i na výrok o uloženém trestu. Obžalovanému byl za předmětnou trestnou činnost uložen okresním soudem jednak trest odnětí svobody v délce osmi měsíců, s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání dvou let, jednak trest peněžitý v počtu 80 denních sazeb po 800 Kč, tedy v celkové výši 64 000 Kč.
17. Pokud jde o trest odnětí svobody v délce 8 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání 2 let, tento trest odvolací soud považuje za trest zákonný a zcela přiměřený. Výměra trestu odnětí svobody reflektuje dosavadní plnou bezúhonnost obžalovaného, a délka zkušební doby odráží i skutečnost, že obžalovaný se k trestné činnosti nedoznal a navíc jej lze považovat za jejího hybatele. Krajský soud se zcela ztotožnil i s úvahou okresního soudu, že vzhledem k charakteru trestné činnosti je namístě obžalovanému [redacted] spolu s trestem odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu uložit i trest peněžitý. Pokud však jde o jeho výši, lze přisvědčit námitce obhajoby, že obžalovaný [redacted] nebyl okresním soudem ke svým majetkovým poměrům dostatečně vyslechnut, byť jejich detailní zjištění je nezbytným předpokladem pro zákonné vyměření tohoto trestu. V rámci veřejného zasedání před odvolacím soudem byl proto proveden doplňující výslech obžalovaného [redacted] z něhož byla mj. zjištěna i výše jeho závazků. Obžalovaný upřesnil, že měsíčně splácí s manželkou hypotéku na rodinný dům částkou 11 000 Kč, dále hradí náklady na energie částkou 6 000 – 7 000 Kč a vyživuje dva nezletilé syny. Jak pak obžalovaný uváděl již před okresním soudem, jeho příjem v posledních čtyřech měsících činí částku 27 000 Kč a naspořeno má cca 50 000 Kč. Při zvážení osobních a majetkových poměrů obžalovaného, s přihlédnutím ke konkrétní závažnosti spáchaného přečinu a současně ukládanému trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu dospěl krajský soud k závěru, že okresním soudem zvolená celková výměra peněžitého trestu je výměrou příliš přísnou

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

(§ 258 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku). Dle § 68 odst. 3 trestního zákoníku počet denních sazeb peněžitého trestu soud určí s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu. Výši jedné denní sazby peněžitého trestu pak stanoví soud se zřetelem k osobním a majetkovým poměrům pachatele, přitom vychází zpravidla z čistého příjmu, který pachatel má nebo by mohl mít průměrně za jeden den. Pokud jde o konkrétní závažnost trestného jednání obžalovaného, nutno vzít v úvahu, že obžalovaný se dopustil přečinu, tedy trestného činu nižší typové závažnosti. Ani počet osob, které se buď sám, nebo prostřednictvím prostředníka, snažil ovlivnit, a z nichž se navíc naprostá většina nakonec k volbám nedostavila, výraznějším způsobem závažnost předmětného přečinu nezvyšuje. Pokud pak byla soudem I. stupně vyšší společenská škodlivost jednání obžalovaného dovozována z míry narušení života v obci, nelze přehlédnout, že okresní soud zároveň zkonstatoval, že míra narušení sousedských vztahů v obci nesouvisí toliko s projednávanou trestnou činností. Proto krajský soud shledal přiměřeným stanovit obžalovanému celkem 40denních sazeb peněžitého trestu (když při rozhodování o přeměně peněžitého trestu v trest odnětí svobody se každá nezaplacená částka odpovídající jedné denní sazbě počítá za dva dny odnětí svobody). Zohledňujíc pak jednak čistý měsíční příjem obžalovaného, jednak shora popsané závazky obžalovaného včetně měsíčních splátek hypotéky (kdy okresní soud vycházel z absence dluhů i exekucí) krajský soud považoval za odpovídající výši denní sazby částku 500 Kč. Peněžitý trest v celkové výši 20 000 Kč pak odpovídá cca dvojnásobku finanční částky, kterou obžalovaný [redacted] vyčlenil pro rozdělení mezi potencionální voliče, a jejímž prostřednictvím se tedy snažil ovlivnit výsledky voleb do obecního zastupitelstva. Právě takto zvolenou kombinací trestů krajský soud považuje za vyváženou, odpovídající jak osobě obžalovaného a jeho osobním a majetkovým poměrům, tak konkrétnímu charakteru a následkům jím spáchané trestné činnosti.

18. Vzhledem ke shora uvedenému odvolací soud k odvolání obžalovaného [redacted] podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu napadené rozhodnutí zrušil ve výroku o uloženém peněžitém trestu a podle § 259 odst. 3 písm. b) trestního řádu při nezměněném výroku o vině a výroku o trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu nově rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Zbývá dodat, že ve výroku o trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu došlo k určité nepřesnosti spočívající v tom, že trest měl být ukládán správně pouze podle § 351 trestního zákoníku, nikoli dle odstavce 1 tohoto ustanovení, nicméně za situace, kdy příslušný paragraf není členěn na odstavce, je jednoznačné a zřejmé, v jaké sazbě byl okresním soudem trest ukládán.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c trestního řádu, § 265e odst. 1 trestního řádu), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 trestního řádu).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání, lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 trestního řádu).

Tábor 15. 6. 2023

Mgr. Milena Vránková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

Radka
Neuwirthová

Digitálně podepsal Radka
Neuwirthová
Datum: 2023.06.28
14:48:39 +02:00

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 15.06.2023. Připojení doložky provedla Petra Čabáková dne 27.07.2023.

